

Slet

V.D.H.-*tie*

BLIK in de

TOEKOMST

JARSLUITING

Dinsdag 30 december a.s. zal in ons Ontspanningsgebouw de jaarsluitingsbijeenkomst worden gehouden. Deze bijeenkomst begint om 20.00 uur; het programma is als volgt:

1. Opening en herdenking.
2. Zang door VDH-mannenkoor.
3. Toespraak door de heer L. W. van der Heem.
4. Zang door VDH-mannenkoor.

Pauze

Na de pauze wordt vertoond de film *Simon and Laura*.

Kaarten voor deze avond zijn op de bekende plaatsen verkrijgbaar op maandag 29 december.

Nu het jaar weer ten einde spoedt, is de mens van de gematigde luchstreken beïnvloed door het sombere weer dat de jaarwisseling vergezelt, geneigd tot zelfinkeer en terugblik op de gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Laten wij echter ditmaal de nabeschouwing achterwege laten en de blik op de toekomst richten.

Als wij dan daartoe even afstand nemen van onze dagelijkse beslommeringen, dan ontvouwt zich voor ons een schouwspel, dat ons zowel met bewondering als met vrees vervult. Was het de mens van de eerste helft van de twintigste eeuw gelukt zich vrij te maken van het aardoppervlak, de mens van de tweede helft van deze eeuw staat op het punt zich vrij te maken van de banden der zwaartekracht en zijn tocht in het heelal te beginnen.

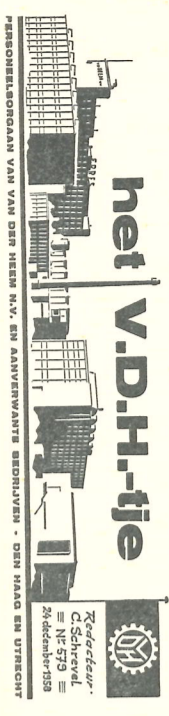
Het is hem gelukt de gedurende miljarden jaren in het inwendige der materie besloten energie vrij te maken, te temmen en in zijn dienst te stellen, daarmee het voortbestaan van het menselijk geslacht voor onbepaalde tijden verzekerende en tegelijkertijd dit zelfde menselijk geslacht in dodelijk gevaar brengende.

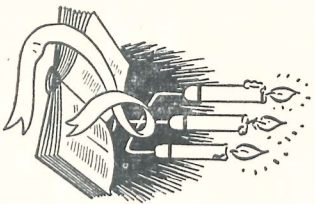
Schijnt aan het technisch kunnen der mensheid geen grens meer gesteld te worden, hoe weinig is daarentegen deze zelfde mensheid eigenlijk gevorderd in de betrekkingen tussen de volken. Wij zien een wereld die in twee kampen verdeeld is, beide bewapend met de grootste vernietigingsmiddelen, die ooit bestaan hebben en niet geneigd een voetbreed voor elkaar te wijken. En toch is er voor onze westelijke wereld maar een mogelijkheid als wij dit willen overleven, zorgen dat wij eensgezind en sterk zijn en zorgen dat wij de voorsprong op de tegenstander, die van jaar tot jaar kleiner schijnt te worden, behouden. Sterker zijn dan de tegenpartij en klare wijn schenken omtrent onze bedoelingen schijnt op dit moment de enige mogelijkheid te zijn om de vrede te behouden.

Wij allen kunnen daartoe ons steentje bijdragen, door ons in onze dagelijkse werkzaamheden in te spannen en een prestatie te leveren naar onze krachten. Dit komt ons zelf ten goede, de onderneming waarin wij werken, het land waarin wij leven en zo samengehoudeld uiteindelijk de gehele westelijke wereld.

Met dit voornemen in ons hart kunnen wij rustig het feest der vrede gaan vieren en onbevreesd het nieuwe jaar binnentreden.

Kraai

Van der Heem in 1958

Op deze en de volgende pagina geven wij u een kort overzicht van een aantal belangrijke gebeurtenissen uit het jaar 1958.

Uiteraard is dit overzicht niet volledig; wij hopen echter dat het u een indruk zal geven van het wel en wee dat 1958 tot op heden voor onze bedrijfsgemeenschap meebracht.

Januari

De heer C. L. Heystek, beter bekend als Oom Koos, kwam niet meer in ons bedrijf tenig, omdat hij van een welverdiende rust ging genieten. Dat wij zijn naam vermelden, was omdat hij op dat moment het langste dienstverband had van alle werknemers bij VDH.

Wij publiceerden de namen van hen, die in 1958 zouden jubileren. De lijst bevatte het respectabele aantal van 124 namen: 9 jubilarissen met 25 jaar dienstverband, 109 met 12½ jaar dienstverband en 6 met 10 jaar dienstverband.

De heer J. G. H. Medenblik, vierde op 2 januari zijn 25-jarig jubileum; de heer H. L. Melis — ENAF — werd voor hetzelfde feit op 4 januari gefeliciteerd.

De eerste COR-vergadering van dit jaar werd gehouden, waarin onder ander het belangrijke punt „verkiezingsprocedure“ werd besproken.

Dinsdag 14 januari werden wij opnieuw herinnerd aan het doeve feit dat wijten onze directeur J. van der Heem in 1957 was overleden. Namens het personeel van onze bedrijven werd in ons Ontspanningsgebouw door de heer L. F. Laurier een bronzen plaquette onthuld.

Onze nieuwe naar de eisen des tijds ingerichte winkel voor verkoop van onze produkten aan personeel werd geopend.

Zijne excellentie, mr. J. van Aartsen, loenterrijd welhoeder van Economische zaken van de gemeente 's-Gravenhage, opende onze nieuwe Kastenfabriek.

In de ruimte, waarin vroeger onze afdeling Expeditie was gehuisvest, werd de zinkautomaat in gebruik genomen.

Februari

Gestart werd, naast de bekende familie-excursies, met zogenaamde stafexcursies, bestemd voor staffunctionarissen en chefs van de belangrijkste afdelingen.

De heer S. A. Glandemans, werkzaam in onze Kastenfabriek, vierde zijn 25-jarig jubileum.

De toneelgroep van onze Utrechtse bedrijven voerde met succes „De Olmenhoeve“ op.

Maart

Onder het motto „Beter weten..... gemakkelijker verkopen“ nodigden wij gedurende twee weken een groot aantal Solex-dealers uit een dag onze gast te zijn.

In een artikel in ons VDH-tje besteedden wij bijzondere aandacht aan de fabricage van transistoren.

Onze president-commissaris, de heer J. van Randwijk, vierde zijn 70ste verjaardag.

In een buitengewone vergadering van de drie Ondernemingsraden moest de drechte tot haar leedwezen mededelen, dat onze personeelsbezetting moest worden teruggebracht.

Ook in deze maand hielden wij onze zo langzamerhand traditioneel geworden onderavond.

Aan de Maanweg werd een nieuw bestuur van de afdelingskas gekozen.

April

S tokvis-schakers uit Rotterdam en VDH-schakers ontmoeten elkaar in ons Ontspanningsgebouw.

Deze maand werd ook het bekende IVOK-examen afgenomen, waarvoor 13 jongens en meisjes slaagden.

De VDH-ers, die televisieservice langs de weg vertienden, werden in het zonnetje gezet.

De heren De Gruyter en Overduin sloten hun tweede cursus Verspanen, die wederom een groot succes was.

Onze medewerker, I. D. de Vries, tijdschrijver in de Gevoelensschapmakerij, overleed.

Mei

Nummer 550 van ons VDH-tje was een speciaal nummer, gewijd aan het feit dat ons personeelsorgaan op 10 mei 12½ jaar bestond.

Onze correspondentenbriek werd nieuw leven ingeblazen. Met de firma Automatic Musical Instruments Incorporated uit Grand Rapids werd een overeenkomst gesloten voor het fabriceren van juke boxes.

De heer H. Th. Noordeloos, chef van onze afdelingen Inkomende goederen en Verzending vierde zijn 25-jarig jubileum.

Voor kinderen van VDH-ers van 9 t/m 14 jaar werd voor het eerst een kinderveest georganiseerd; het vond plaats op Koningsdag en werd een succes.

In Utrecht werd in het teken van vrijetijdsbesteding door een aantal medewerkers een cabaretprogramma gebracht; er was ook een smaakvolle vrijetijdstonoestelling ingericht.

Wij verstreken in ons VDH-tje gegevens over het jaarverslag 1957 van ons bedrijf.

De heer A. Smit, chef van de afdeling Inkoop, werd benoemd tot onder-directeur.

Onder het motto „Piepers, hoerenkool en spruitjes“ bracht een groot aantal medewerkers aan de Maanweg een bont programma, dat gezien de grote opkomst kennelijk in de smaak viel.

30 Mei herdenken wij het feit dat 25 jaar geleden de heer P. H. J. van der Heem, oprichter-directeur van ons bedrijf overleed.

Juni

Wij startten een serie van vier publicaties over de Kolen- en Staalgemeenschap om ons personeel over dit belangrijke orgaan populair voor te lichten.

8 juni was het precies tien jaar geleden dat de Solex door Stokvis en Van der Heem werd geïntroduceerd.

Onze nieuw-benoemde onderdirecteur A. Smit vierde zijn 25-jarig jubileum bij ons bedrijf. Niet alleen door de functie die

de heer Smit bekleedt, maar vooral door zijn persoon werd dit jubileum een grootse hulding.

Onze Belgische verkooporganisatie nodigde de medewerkers van ons Verkoopkantoor uit voor een bezoek aan Brussel en voor — hoe kan het anders — een bezoek aan de wereldtentoonstelling Expo.

In Utrecht werd een voetbalwedstrijd gespeeld tussen bazen en kantoorpersoneel.

Onze brandweer was actief bij een grootse demonstratie samen met de gemeente brandweer op ons terrein aan de Maanweg. Ook op de provinciale brandweerverstrijden in Vlaardingen stonden onze brandweermannen hun mannetje.

Onze directeur, ir Zaaijer, gaf in een druk bezochte bijeenkomst een jaaroverzicht over het jaar 1957.

Als je van het vrouwelijk geslacht bent en langer dan vijf jaar in dienst mag je een dagje mee uit. Zo'n uitstapje vond ook dit jaar weer plaats.

De Stichting Spaarfonds Van der Heem hield haar jaarvergadering.

In Utrecht werd een kinderveest voor kinderen van ons personeel georganiseerd. Het was een leuke middag.

Juli

Het was in Utrecht 25 jaar geleden dat de heer G. van der Linden in de fabriek aan de Absterdijk kwam werken.

De heer B. H. Quirk vierde aan de Maanweg zijn 25-jarig dienstverband bij ons bedrijf.

In Den Haag en naaste omgeving werd wederom door enthousiaste Solex-berijders meegedaan aan de jaarlijkse Solex-rally.

Ons voetbalbedrijfsvoornooi werd besloten. De Stampertij won dit toernooi.

Huisvrouwen van VDH-ers, zowel uit Den Haag als Utrecht, namen het er eens een weekje van, hetgeen hen best is bevallen.

In de fabrieksvakantie kwam onze medewerker, M. C. Kamerbeek, in Italië door een noodlotig ongeval om het leven.

Onze oud-gedenden komen voortaan elke eerste dinsdag van de maand gezellig bijeen in de kantine van de Kastenfabriek.

Augustus

Wij zagen de nieuwe film „Mon Oncle“ met de bekende Franse filmspeler Jacques Tati. Naast het feit dat dit een goede film is, was het voor VDH-ers prettig om te zien dat monsieur Tati een Solex bereed.

Onder het motto „het leven begint bij veertig“ werd een voetbalwedstrijd gespeeld tussen „oude“ VDH-ers Maanweg en „oude“ VDH-ers Utrecht.

Onze correspondent voor het VDH-tje in Utrecht de heer Th. Lith legde deze functie neer omdat hij werd benoemd tot chef van de afdeling Nabewerking. Hij werd opgevolgd door de heer G. H. Pieterse.

September

Aan elf VDH-ers aan de Maanweg werd het EHBO-diploma uitgereikt. De Heemmaster, onze doe het zelf-set werd geïntroduceerd.

En bekende figuur in Utrecht, de heer Van Beem, verliet onze dienst wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

De Utrechtse toneelgroep voerde het toneelstuk „Als sprinng“ op en opende daarmee haar winterseizoen.

Op de Firtro in Amsterdam bracht Eres de Futurato, een vieral televisieontvangers van de toekomst.

Onze medewerker H. J. Jansen van de afdeling Nabewerking aan de Maanweg overleed.

In het VDH-tje verstreken wij gegevens over onze nieuw uitgebrachte TV-ontvangers.

Oktober

In de Houtruhallen werden wederom de nationale typewedstrijden gehouden, met voor enkele van de deelnemers van Van der Heem prachtige resultaten.

Onder het motto „Lawinegevaar“ kregen de VDH-ers de kans hun schriftalenen te tonen, waarvoor deze maand de prijzen werden uitgereikt.

In ons Elektronisch Laboratorium ontwikkelden wij een bijzonder meetinstrument, namelijk de elektronische teller.

In Utrecht werden de prijzen uitgereikt van de daar gehouden ideeënwedstrijd.

November

Voor het eerst werd de televisie gebruikt voor het geven van onderwijs, dus „schooltelevisie“.

Dokter van Werkum konigde aan dat hij deze winter de friep te lijf wil gaan met afwisselend witte en rode pillen.

Wij maakten het onze jongeren gemakkelijk aan de Zilvervloot-spaaractie deel te nemen door middel van onze kwartaal-spaarregeling.

Bij de ENAF herdenkt de heer J. van Diem het feit dat hij 25 jaar geleden „in de fietsen, later de bromfietsen ging“.

De Van der Heem toneelgroep aan de Maanweg voerde de komische thriller „Gieren op het veilig nest“ op.

Het personeel werd ingelicht over de classificatie van maandenwekloudfuncties.

Bij de ENAF werd de als nieuw omgetoverde kantine in gebruik genomen.

De uitslag van onze vakantiefotowedstrijd kon worden bekendgemaakt.

December

Sint Nicolaas kwam traditiegetrouw zaterdag 6 december bij Van der Heem aan de Maanweg, speciaal voor VDH-kindertren: bij de Utrechtse VDH-kindertren was hij al een week eerder geweest.

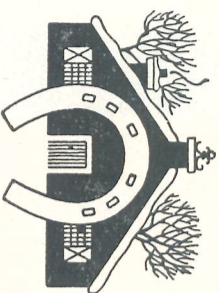
Onze president-directeur, de heer L. W. van der Heem, vierde deze maand zijn 65ste verjaardag.

De redactie en alle andere medewerkers maken van deze gelegenheid gebruik u prettige feestdagen en een voorspoedig 1959 toe te wensen.

Ons laatste nummer staat in hoofdzaak in het teken van de blik op de toekomst. Wij hopen dat u met dezelfde gedachten het nieuwe jaar zult beginnen.

Allen die ons dit jaar op welke manier dan ook behulpzaam waren bij het verzorgen van ons personeelsorgaan zeggen wij daarvoor hartelijk dank. Wij wensen ons zelf toe dat wij niet alleen van hen, maar ook nog van vele anderen in 1959 medewerking zullen krijgen.

Een avond als alle andere.....

DOOR MARTIE VERDENIUS

Er zijn mensen, die Sinterklaas vieren en er zijn gezinnen, die aan Kerstmis doen. Er zijn ook families die aan beide hoogtepunten de aandacht schenken, en omgekeerd en het „heerlijke avondje“ en het feest van „vrede op aarde“ de rug toe draaien, maar oudejaars..... daar hoeven we het niet verder over te hebben. Dat is zo oer-Hollands en gezellig, met de oliebolletjes, de appelflappen, de warme wijn, de hazarensla, de oesters en champagne, al naar gelang dat je het gewend bent. Als je alleen op een kamertje zit te kniezen, kan ik me voorstellen, dat je voor twaalf uur diep onder de dekens duikt, om de klokken niet te horen en het knallen en schieten op straat, maar zelfs dan zullen de meesten onder u toch wel een bevriend gezin of familie weten, waar ze de twaalf slagen af zullen wachten en elkaar en zich zelf een „gelukkig nieuwjaar“ kunnen wensen

Enth, ik zou geen gezin weten, dat niet opblijft op oudejaars of ja, als grote uitzondering..... maar laat ik niet op mijn verhaal vooruitlopen en u kennis laten maken met Maarten Steensma. Kijk, daar loopt hij met een vriendje, net als hij een jaar of twaalf, in druk gesprek. Dat wil zeggen, hij lustert en het vriendje raltelt aan een stuk door: „Jô, emne dan mogen we allemaal opblijven, mijn kleine zusje natuurlijk niet, maar om twaalf uur haalt me moeder d'r toch uit en dan doen we spelletjes en we krijgen chocolademelk en oliebolletjes, net zoveel oliebolletjes als we willen, jô, de laatste keer had ik er pijn van in mijn buik, nou, en dan koopt me vader van die sterretjes en die moge we ansteken en de kerstboom gaat nog een keer an en as het twaalf uur geslage heb, dan moge we eve naar buiten en dan heeft me vader vuurwerk en dat steekt hij an en dat knalt, jô en weet je hoe laat het was het vorig jaar voordat ik in me bed lag? Kwart over één en ik denk, dat ik dit jaar nog later ga, want me moeder zegt ook, het is maar eenmaal oudejaars en op nieuwjaar kennen jullie toch uitslapen. Hoe laat mag jij naar bed?“

„Net zo laat as we willen“, zegt Maarten achteeloos. „Maar thuis valt hij bij z'n moeder met de deur in huis.“

„Waarom vieren wij nooit oudejaars?“ vraagt hij.

„Hoe kom je daarbij?“ zegt z'n moeder.

„Iedereen viert het“, zegt Maarten. „Met oliebolletjes en sterretjes en vuurwerk emne dan kijken ze mekaar aan, als de klok twaalf geslagen heeft en dan wensen ze mekaar „gelukkig nieuwjaar.“ Waarom doen wij dat niet?“

„Jullie krijgt toch ook oliebolletjes, 's avonds en de volgende dag“, zegt moeder. „En dan wensen we mekaar nieuwjaar. Dat kan net zo goed. Dat precies om twaalf uur 's nachts is maar een idee. Het is het hele jaar nog nieuwjaar, dus je hebt er nog tijd genoeg voor.“

„Maar iedereen doet het“, zegt Maarten.

„Wij hebben het nooit gedaan“, antwoordt moeder. „En dat komt door vaders werk. Toen we trouwden, had hij net z'n vaste aanstelling als nachtoprichter, nou, je kunt toch niet alleen met jezelf op blijven zitten. En toen werd jij geboren en daarna Wouter en Elly en Robje, nou, ik kon jullie 's nachts niet alleen laten en daarom familie gaan of naar de bureu. Begrijp je! En daarom vieren we het niet.“

„Maar je kunt het nou toch met ons vieren“, houdt Maarten vol.

„Onzin“, zegt moeder. „Een jongen van twaalf hoort voor tien uur op bed te liggen en dan praat ik nog niet eens over het kleine grut. Wou jij die kleine staker van een Robje tot middernacht op laten blijven? Niks, hoor! Als jij later groot bent, doe je het op jouw manier, maar nou ga je op tijd naar bed. Oudejaars is precies dezelfde nacht als elke andere.“

„Ja, als zo'n jongen van twaalf jaar kan je dan niet tegen de logica van je moeder op, maar je bent toch te oud om het hierbij maar te laten.“

Maarten roept z'n broertjes en zusje bij mekaar. „Ik moet ernstig met jullie spreken“, zegt hij. „Ik heb niks gedaan“, begint Robje al bij voorbaat.

„Stij“, zegt Maarten, „het is heel belangrijk, wat ik te vertellen heb. En jullie mag er niet over praten verder.“

„Nee“, knikken ze.

„Alle mensen en kinderen blijven op met oudejaars, behalve wij en omdat vader 's nachts werkt wil moeder het met ons niet vieren en ze zegt, dat het met zo'n nacht is als alle andere, maar dat is niet waar. Het is een heel bijzondere nacht, want om twaalf uur 's nachts

lieden de klokken en dan knallen ze met vuurwerk en dan.....“

„Dan gaat de oude man van het oude jaar weg en dan komt het kleine kindje van het nieuwe jaar de trap opruipen, dat heb ik zelf op een plaat in de krant gezien“, zegt Wouter. „Zo'n oude man, jô, hartstikke oud, hij kan bijna niet meer lopen en hij leunt op een stok en hij heeft een baard, net de baard van Sinterklaas en dan is hij verdwenen en dan komt dat kleine kindje, dat is helemaal bloot.....“

„Niets, hij heeft een hemdje aan“, zegt Elly.

„Heeft dat kindje dan zijn moeder kwijt?“ vraagt Robje.

„En precies om twaalf uur“, schreeuwt Wouter opgewonden, „als de klok slaat bom-bom-bom, dan is die oude man ineens foetsie weg en dan is er alleen dat kleine kindje en dat is het nieuwe jaar.“

„Ja“, zegt Maarten, „en daar blijven alle mensen en kinderen voor op, alleen wij niet.“

„Ik wil dat ook“, zegt Elly.

„Ik ook“, zegt Robje.

„Ik vraag het aan moeder“, zegt Wouter.

„Nee, dat heb ik toch al gedaan. Dat helpt niet“, roept Maarten ongeduldig. „We moeten een list gebruiken. Jij of Elly of Robje moeten ineens wat krijgen, buikpijn of zo en dan roep je moeder en dan worden we allemaal wakker en dan blijven we op.“

„Laat Robje maar buikpijn krijgen“, zegt Elly.

„Nee, ik wil geen buikpijn“, roept Robje.

„We kunnen veel beter doen of er een inbreker is“, zegt Wouter.

„Ja, een inbreker“, juicht Robje.

„Nee, ik ben bang voor een inbreker“, zegt Elly.

„Och kind, we doen toch net alsof, hij is niet echt“, schreeuwt Wouter.

„Stij“, zegt Maarten, „ik weet iets veel beters. Luister..... maar jullie mag het aan niemand, aan niemand vertellen. Denk er om.“

„Alleen aan moeder“, zegt Robje terreden.

„Nee, stommelding, juist niet aan moeder en als je het wel doet, mag je niet mee doen, denk er om!“

„Vertel het alleen maar aan je beer“, zegt Elly.

Nu moet ik een paar dagen overslaan en het gortdijn pas weer op de oudejaarsavond optrekken.

De kinderen Steensma hebben met moeder nog een spelletje gedaan en zijn daarna op de gewone tijd gaan slapen. Zij zelf heeft nog even zitten lezen en naar de radio geluisterd, maar tegen half elf heeft ze slaap gekregen en is ook het bed ingestapt. Ze heeft eerst nog als iedere avond de ronde gedaan langs de kinderbedjes. Robje lag als gewoonlijk op zijn buik en opgetrokken knieën met de beer in z'n armen. Elly helemaal onder de dekens, Wouter in een wanorde van dinky-toys

en lakens, maar Maarten keurig op z'n zij. Te keurig misschien.

Het is niet nodig geweest om voor de volgende morgen de wekker te zetten. Als ze dat had moeten doen, zou ze er tevergeefs naar gezocht hebben, want je verwacht hem niet in Maartens bed. Ze is in slaap gevallen, maar midden in de nacht wakker geworden. Klarwaker. Ze ging rechtop zitten. Op de zolderverdieping, waar de kinderen sliepen, klonk zacht geruis. Ze ging haar bed uit en liep voorzichtig de trap op. En toen zag ze.....

De deur van het kleine kamertje van Maarten stond op een kier. Om het kindertafeltje zaten op de kinderstoelen en het bankje de vier kinderen. Op het tafeltje tikte afgemeten en waardig de wekker. Het was vijf voor twaalf. Er stonden vier lege mosterdglasaasjes en Elly schonk ze vol uit een cola-flesje.

„Nog niet van drinken“, hoorde de moeder Maarten zeggen, „wachten tot het twaalf uur slaat, zo hoort het“. De kleine Robje keek met wijldopen slaapogen ernstig van de een naar de ander.

„Komt het kleine kindje er al aan?“ vroeg hij.

„Ssst“, zeiden de anderen.

Toen klonk er van buiten het slaan van een klok en gekral van vuurwerk, getoeter van auto's en in de verte het fluiten van botten.

„Gelukkig nieuwjaar“, zei Maarten ernstig en hief het glas op.

„Gelukkig nieuwjaar“, zeiden de anderen hem na en ze namen allemaal voorzichtig een slokje cola.

„Nu moeten we iets wensen“, ging Maarten voort.

„Dat ik over ga“, zei Elly.

„Ik wil een fiets“, fluisterde Wouter.

„Ik wens dat ik deze zomer kampen mag“, bedacht Maarten.

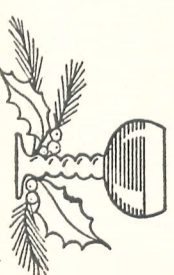
En toen keken ze naar Robje, die weggezak zwoegde met het formuleren van zijn antwoord. „Ik wil zo graag, dat moeder d'r bij is“, zei hij, „ik vin d'r niks an zonder moeder.“

„Ik ook niet“, zei Elly.

„Ik ook niet“, zei Wouter.

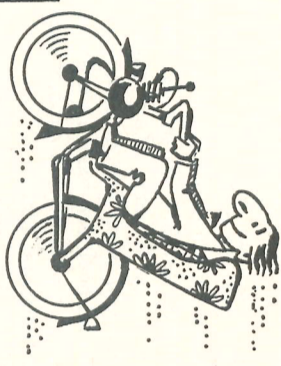
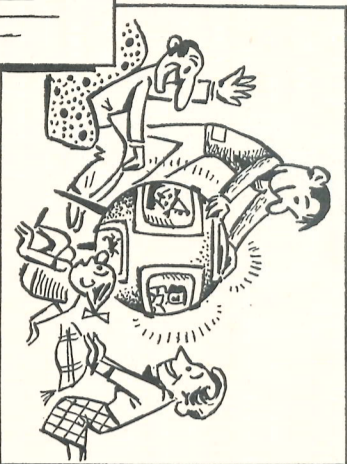
En ze keken wanhopig naar Maarten, of hij het in z'n macht had de gewenste moeder te laten verschijnen.

En omdat er nog wonderen bestaan, had hij die macht, want op dat moment kwam moeder binnen, ging op het bed zitten, nam Robje op haar schoot en zei: „Gelukkig nieuwjaar, jongens.“ En ze heeft daarna Robje weer naar zijn bed gebracht en daarna Elly en Wouter en toen met Maarten nog een glaasje cola gedronken. En ze zei niet: „Wat ben je ongehoorzaam geweest“ of „zie je nou wel“, want het was op dat ogenblik een moeder, zoals wij allemaal in onze beste momenten ernaar verlangen te zijn: een nieuwjaarsmoeder zonder een enkele fout.

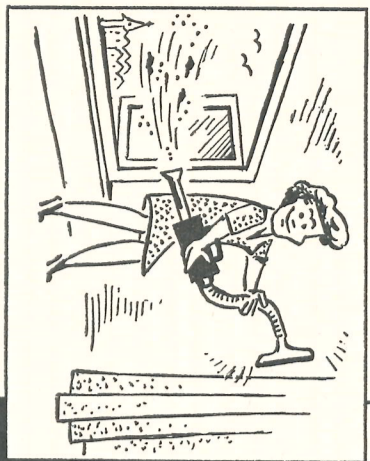

Ben verspeelt de toekomst!

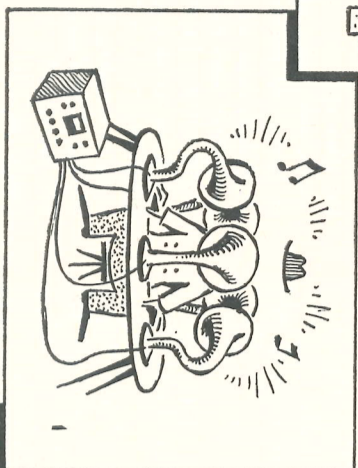
Familie-televisie

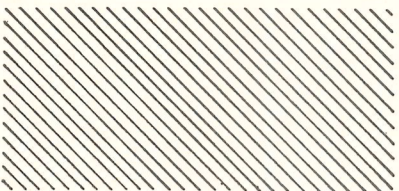
Lange afstand-Solex

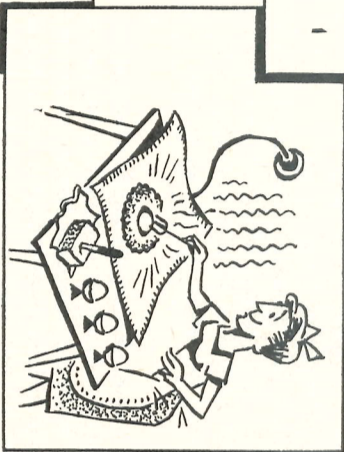
Stofzakloze Stofzuiger

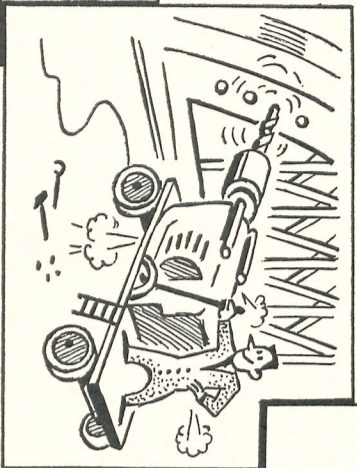
Stereofonie

Hand (bedienings)boormachine "GIANT" (deltawerken)

Verwarmingdecken met nieuwe mogelijkheden

en de heliocop-ventilator

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22		
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22			
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22				
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22					
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22						
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22							
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22								
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22									
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22										
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22											
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22												
14	15	16	17	18	19	20	21	22													
15	16	17	18	19	20	21	22														
16	17	18	19	20	21	22															
17	18	19	20	21	22																
18	19	20	21	22																	
19	20	21	22																		
20	21	22																			
21	22																				
22	22																				

KERSTPUZZEL

- HORIZONTAAL:**
1. plantje — konde — jaktrivis — soort him.
 2. plaats in Belgische Kongo — ambtstroom.
 3. rivier in Azië — schen — boom.
 4. soort vogel — verzoender — en andere zandhevel — op de wijde van aardrijkskundige aanduiding — Indusveen pers.vzw.
 5. hoelen — bioscoop.
 6. en 11. wens van een plant — stad in Italië — somber (muz).
 7. rivier in Italië — tweedracht — voegwoord opkoper van gestolen goed — Juliaard.
 8. laatste leden — ex-koningin — groot — maat.
 9. onderwijs — dierengeleid — rivier in Nederland.
 10. drank — per expresse — haremislavin.
 11. voorzetsel — gerecht — familieid — maat.
 12. godsdiens — veenmol — puntig voorwerp.
 13. voegwoord — ook — schiek. aanduiding van een element.
 14. pinde — ter herinnering — tijdsabel.
 15. vlekke — oppervlakte.
 16. keuningsinstantie van elektrisch materiaal — afeiting aan ketelwand — oud IJslandse literatuur.
 17. hoendering — evenwel — zoogdier.
 18. muzieknoef — graansort — eer plaatse — vaarttuig vreedende minn.
 19. onksching — plank langs de wand — vrucht — speelkaart.
- VERTICAAL:**
1. schuivende ijshevel — plaats in België — laatste dag van de maand — voertuig.
 2. eiland in Indische Archipel — meisjesnaam — dun vel — tegen de wind op zeilen.
 3. voorzetsel — ik (Lat.) — lui — steensoort — familieid.
 4. baard — trillend (muz) — rivier in Rusland — steunbeer.
 5. geestdrift — godin — hoogst ontwikkeld levend wezen — ongeveer.
 6. voortdurend — Javaanse titel — waterstand — pluis — plaats in Noord-Brabant.
 7. heiligenschild — steen — stad in Italië — zwaartwals — aardrijkskundige aanduiding.
 8. jongensnaam — ekenbeveler — nieuw — tijperk — dicht — voedsel.
 9. por — vervoering van „zijn“ — deel van de hals — peunvrucht — elektrotechnisch ambenaar.
 10. vordering — zachtzame appel — voethalclub — plaats op de Veluwe — moment.
 11. Europeaan — radio onroep — boom — politieke partij Europeanen.
 12. opening — meissnaam — meissnaam — beemmering — arstudies.
 13. vreemde minn — uit verland afkomstig — plaats in Drenthe — heldermer — godheid.
 14. maat — aansporende uitroep — deel van een vis — bijl — opstoolje.
- Voor goede oplossingen zijn de volgende prijzen beschikbaar:**
- 1e prijs f 20,—
 - 2e prijs „ 15,—
 - 3e prijs „ 10,—
 - 4e prijs „ 7,50
 - 5e en 6e prijs f 5,—
 - en verder 5 prijzen à f 2,50.
- Bij meer goede oplossingen beslist het lot; oplossingen inzenden aan mei. Hartstanker, redactie VDH-tje vóór 10 jan. 1959.

Winterse bomen

Hoe vaak krijg je te horen, als bijvoorbeeld in het voorjaar een groepje jongelui een wandeling maakt: „Heerlijk, je ziet nu zoveel, dat je wel kunt blijven doorlopen, totdat het donker is.” Inderdaad, in het voorjaar, wanneer alles uitbloeit en tot nieuw leven komt, geniet iedereen met volle teugen, maar er is soms zo veel te zien, dat je vele aardige bijzonderheden van boom en plant niet opmerkt.

Een wandeling in de winter heeft ook z'n bekooring! Hoe anders ziet een elk er uit nu alle bladeren zijn verdwenen. Hij lijkt veel groter en machtiger, je kunt hem ook beter bekijken en letten op de bijzonderheden van stam, twijg en knop. Hebben jullie al eens geprobeerd, in de winter een elk van een beuk te onderscheiden? En niet alleen een elk en een beuk, maar nog tientallen andere bomen en struiken?

Een zomereik heeft op latere leeftijd een ruige stam, waarvan de schors prachtig regelmatig gegroefd is, terwijl een beuk een gladde stam heeft. De leeftijd van een elk, die te herkennen is aan zijn ronde rechtopstaande stam, kan wel 300 à 400 jaar zijn, terwijl een beuk meestal niet meer haalt dan ongeveer 150 jaar. Wanneer we nu een eikekluifje wat nader bekijken, dan is er veel verschil met dat van een beuk. De knoppen staan verspreid langs de tak naar vijf richtingen, terwijl iedere zosde knop weer boven een eerste staat. Naar de top van zo'n eikekluifje komen de knoppen steeds dichter bij

elkaar te staan. Ze zijn niet van dezelfde grootte en het geeft een beetje rommelig idee.

Bekijken we nu een beuketwijg, dan zien we dat de knoppen lang en smal zijn (net kleine sigaretjes) en dat ze om en om langs het takje staan. Het twijgje zelf heeft een gladde glanzige schors en als we heel goed kijken — misschien hebben jullie dat wel eens gezien — dan vinden we allemaal spikkeltjes. Deze spikkeltjes zijn hele kleine openingen en daardoor ademt het takje. Wanneer we nu van het uiteinde van zo'n beuketakje, van de eindknop dus, teruggaan, dan zien we plotseling langs de gladde twijg een ruwe plek, bestaande uit enkele ringetjes. Deze ringetjes zijn lidtekens van de knopschubben. Hoe zit dat dan? Wel, hier bevond zich in het voorjaar de knop waaruit het takje is gekomen, dat je nu aan het bekijken bent. Zo'n ring wordt de jaargrens genoemd. Daaraan kun je zonder veel moeite uitrekenen, hoe oud zo'n tak ongeveer kan zijn en tevens kan je zien, dat zo'n tak in het ene jaar veel harder gegroeid is dan in het andere. Zo kom je soms tot de ontdekking, dat er takken zijn, die in één jaar meer dan één meter gegroeid zijn, terwijl andere het nog niet eens tot de helft hebben gebracht.

De elken onderling hebben zelfs nog verschillen, maar dat moet je zelf maar eens gaan ontdekken. Ga er op uit en kijk wat je vinden kunt.

C. H. Voorhoeve.

BRIEVENBUS

Dat was me wat met die rebus. Verscheidene inzenders hadden in hun oplossing staan Menlooupark in plaats van Menlooupark. Maar zoals onze Jeugdkrant geschreven in de voorkeurspelling van 1955, het woord „loope” wordt dus tegenwoordig geschreven als „loep”. We hebben echter gemeend ook de naam „Menlooupark” goed te moeten rekenen.

Ria Klein, Schiedam.

Een van onze trouwe klanten. Je oplossing was helemaal goed. Ria, jammer dat je deze keer niet in de prijzen bent gevallen. Hopelijk we maar weer op de volgende keer. Je gedichtje vonden we zo leuk, dat we het in deze krant opnemen. Knap gedaan hoor! Ik zie daar geen kans toe.

Mia Kliphuis, Den Haag.

Een keurige oplossing, Mia, met een leuke tekening. Ik merk, dat je echt een snufje hebt gemaakt van Van Edison. Ik wou dat ik zo mooi kon schrijven als jij. Heb je dat van je vader geleerd?

Jaap Kamering, Voorburg.

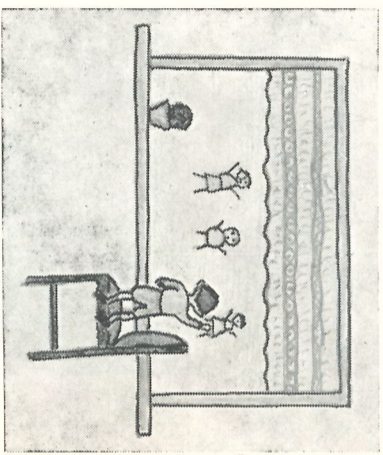
Ik kan me voorstellen Jaap, dat je trek in taart had, toen je de oplossing van onze prijsvraag opschreef. Maar het 4e woord was heus „taart” hoor en geen „trek”. Jammer dat de oplossing nu fout was.

Jeanne Hofman, Den Haag.

Jouw tekening vonden we zo mooi, Jeanne, dat we haar in deze krant hebben opgenomen. Je papa vertelde ons dat je op 12 oktober kwam pas op 2 december. De kerstboom heb je natuurlijk zelf bedacht, hè?

Aadje de Bruijn, Den Haag.

Wat jammer dat jouw tekening te laat kwam, Aadje. Alle inzendingen moesten vóór 15 november in ons bezit zijn en jouw tekening kwam pas op 2 december. Volgende keer maar weer meedoen Aadje, want we vonden je tekening erg mooi. Maar... dan op tijd inzenden!

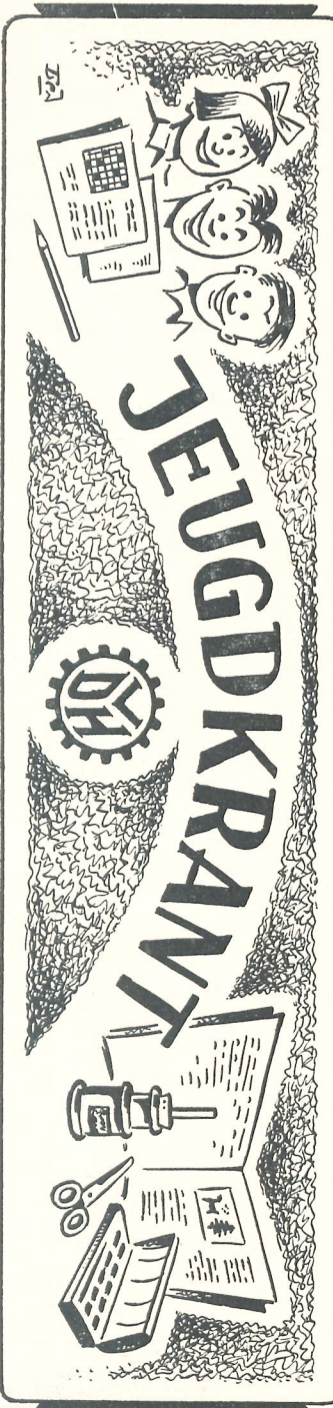
DE KLEINE GUTT

Als de kachel staat te snorren
Kleine Kees zit voor de ruit
Moeder is niet in de kamer
Wat doet dan die kleine gutt?

Met zijn hele kleine handjes
Tektelt hij daar op 't raam
Pa en Ma en broers en zusjes
Alles komt er op te staan

Maar daar komt Moe de kamer in
En uit is 't met de pret
Want al is 't Kees niet maar
zijn zin
De kleine baas moet nu naar bed!

Ria Klein

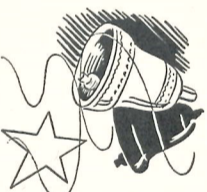
ONS KERSTVERHAAL

Ontmoeting met het Kerstmannetje

Op de eerste dag van de kerstvakantie was het gaan vriezen. En niet zo'n beetje! Nee, het vroom zo hard dat vader twee dagen voor Kerstmis tegen Wim had gezegd: „Haal nu je schaatssen maar te voorschijn, want het ijs is sterk genoeg”. Dat had Wim zich geen twee keer laten zeggen. De hele dag was hij toen op het ijs geweest met zijn vriendjes. En nu zou het morgen Kerstmis zijn. Dat was echt iets om je op te verheugen. Alleen jammer, dat moeder nog steeds ziek was. Daarom zouden ze dit jaar voor 't eerst geen kerstboom nemen, want ziek zijn kost veel geld, had vader gezegd. Dat had Wim wel begrepen en vader had een kranen van groen gemaakt, die nu onder de lamp hing. Daarin stonden tien kaarsen en die zouden ze met Kerstmis aansteken.

Tussen de middag had Wim zich nauwelijks de tijd gegund om te eten. „Hoe gaat het, moeder”, had hij gevraagd. „Veel beter, jongen”, had zij geantwoord. „Vanmiddag komt de dokter weer, maar ik voel me zo goed, dat ik morgenchtend meteen mijn bed uitstap”. „Hoho”, zei vader, „ik zou het maar kalm aandoen. Het eten kon gaan me nu al zo goed af!”

De verlichte torenklok wees al over zes toen Wim zijn schaatsen arboond en afscheid nam van zijn vrienden.

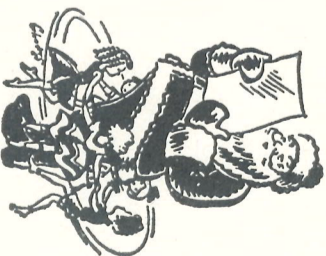

Om half zeven moest hij eten en hij wilde vader niet laten wachten. Het was gezellig druk op straat. Overal mensen met pakjes, diep in hun kraag gedoken want het vroom weer hard.

De kerststalages van de winkels waren vrolijk verlicht. Tegenover de kerk werden de laatste kerstbomen verkocht, prachtige grote bomen, die nog veel geld opraachtten. Een oude man met een witte baard en een verwaarloosde snor had ook een boom gekocht en ging er nu mee naar huis. Dat was niet makkelijk want de man was niet

groot en de takken slerden over de straat.

„Zal ik u even helpen, meneer”, bood Wim aan. De oude man keek hem dankbaar aan en zei: „graag, m'n jongetje. Die boom is eigenlijk een beetje te groot voor me, of beter gezegd: ik ben te klein voor die boom”. Wim lachte en nam de onderkant van de stam beet en de oude man de top. „Fijn dat je me helpt”, zei de man. „Hoe

heet je eigenlijk en waar woon je?” Wim noemde zijn naam en vertelde, dat hij in de Koningsstraat woonde, aan het eind naast de bakker. „Dan woon ik niet zo ver bij je vandaan”, zei de oude man, maar Wim kon zich niet herinneren hem ooit te hebben gezien. „Wie is u dan, meneer?” vroeg hij. De oude man lachte en zijn gezicht werd één en al vriendelijkheid. „Nem mij maar Kerstman”, zei hij. „Bestaat er dan een Kerstman?” vroeg Wim ongelovig, waarop de oude man nog harder begon te lachen. „Dat zie je toch, hij loopt vlak voor je!” En toen werd hij ineens ernstig. „Het Kerstmannetje bestaat echt, m'n jongen, maar niet voor alle mensen. Alleen voor mensen, die het goed met anderen menen en veel voor anderen over hebben. Maar kom, laten we wat doortappen want je zal wel moeten eten, denk ik”. Toen vertelde Wim van thuis, van zijn moeder die ziek was en dat vader het nu zo druk had. En omdat vader ziek zijn zo duur is, zouden ze dit jaar geen kerstboom nemen. „Helemaal niet erg hoor”, vervolgde Wim, „want vader heeft een prachtige kranen gemaakt voor onder de lamp, met tien kaarsen”.

„Zo m'n jongen”, zei de oude man, toen ze stil hielden voor een groot huis met een tuin er voor, „ik ben er hier. Wel bedankt voor je hulp en het beste met je moeder”. Dank u wel, meneer... eh Kerstman”, zei Wim „en prettige kerstdagen”. „Van 't zelfde, m'n jongen”, lachte de Kerstman, terwijl hij het kiezelpad op liep.

Klokslag half zeven belde Wim aan. Vader deed open en Wim zag al direct, dat hij goed bericht had. De dokter had gezegd, dat moeder goed vooruit ging en morgenmiddag een paar uur-tjes mocht opstaan. „Dan kan ze de kaarsen ook zien branden en dan hebben we toch nog echt kerstfeest, hè vader”, zei Wim.

Toen ze na het eten bij moeder zaten, vertelde Wim het verhaal van de oude man met de kerstboom. „Was dat nou echt een Kerstmannetje, vader”, vroeg Wim. Hij leek er wel erg op, maar er bestaait toch geen Kerstman?” „Die meneer zal toch zelf wel het beste weten, wie hij is”, antwoordde vader „dus neem jij nu maar aan, dat het werkelijk het Kerstmannetje was”. „Rrrrrt” ging ineens de bel, zodat ze ervan schrokken. „Wie kan dat zijn”, zei vader. „Wim ga jij even kijken?” Wim ging naar beneden, de gang door en opende de deur. En wat denken jullie, dat er voor de deur stond? Een kerstboom, net even mooi en net even groot als Wim die avond had helpen dragen. „Oh vader, kom eens kijken”, riep Wim. Vader holde de trap af en samen droegen zij de boom naar binnen. Hij kon maar net door de deur, zo groot was hij. Er hing een kaartje aan waarop stond „Voor Wim, van het Kerstmannetje” en aan de andere kant „Prettige Kerstdagen!”

Die avond ging Wim laat naar bed. De boom had een mooie plaats gekregen in de voorkamer en vader en Wim hadden hem prachtig versierd, met veel zilveren ballen en slingers. In bed lag Wim nog lang er over na te denken. „Zou ik dan echt het Kerstmannetje hebben ontmoet?” vroeg hij zich af. En toen sliep hij in met de prettige gedachte, dat ze nu toch wel een heerlijk kerstfeest zouden hebben.

De Jeugdkrant redactie wenst alle kinderen Prettige Kerstdagen en een Gelukkig Nieuwjaar!

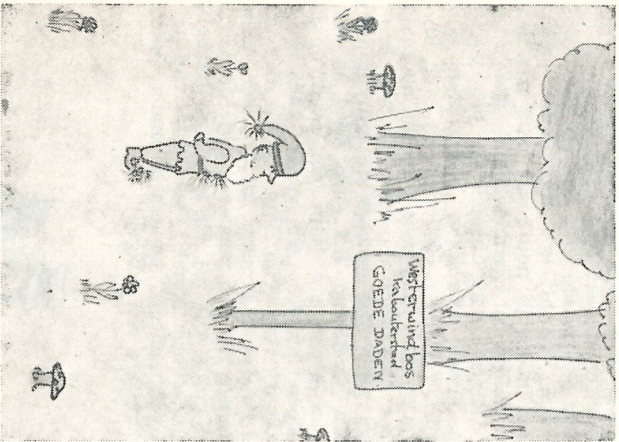
DE GESCHIEDENIS VAN KABOUTER HUPPEL

VERVOLGERHAAL GESCHREVEN
DOOR
INGE VERKUYLEN

Tekeningen van WOUTTER ARNOLDUS

DE INBRAAK
Ja hoor, de dwergen hebben de brief gevonden en ze hebben ook gelezen aan wie die is, maar ze weten niet waar hij woont. Hoe dat zo komt, wel, er wonen geen winterkoninkjes in hun bos. De dwergenkonink had gezegd, dat ze de brief maar in de schatkamer moesten brengen. Dat gebeurde ook.

Nu willen jullie zeker weten waar Kabouter Huppel is gebleven. Wel, dat kan ik vertellen, hij vliegt met zijn vliegtuigje boven het bos waar de dwergen wonen of hever gezegd, hij gaat dalen. Het vliegtuigje staat op de grond en Kabouter Huppel stapte uit. Hij is moe geworden van de lange reis, hij is ook al zo lang op zoek naar de brief en nog steeds heeft hij hem niet gevonden. Kabouter Huppel zucht eens, hij heeft wel zin om uit te rusten, maar daar heeft hij nu geen tijd voor. Huppel gaat weer in zijn vliegtuig en pakt de landkaart van zijn bos en de buitenbossen. Zoals wij b.v. Duitsland buitenland noemen, noemen de kabouters de andere bossen buitenbossen.

Welmu, hij kijkt op de kaart. Waar zou hij zijn? Hij zal maar even kijken of er soms een bordje in de buurt is. Aha, daar ziet hij al wat en er staat op: „Westerwindbos“, kabouterstad, „Goede daden“. Hij kijkt op de kaart en javeel hoort, daar ziet hij het al. Maar daar wonen kabouters. Hij zal maar eens gaan kijken of hij een huisje ziet, dan kan hij daar vragen of er wat te eten is.

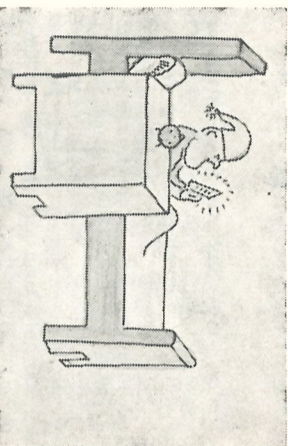
Huppel bergt de kaart op in zijn vliegtuig en gaat op zoek naar een huisje. Maar wat is dat? Hij kan niet verder, zijn voet zit klem; Huppel kijkt eens wat er aan de hand is en dan ziet hij een trailleraampje. Hij denkt, hier woont dus iemand. Hij maakt zijn voet

maar daar geeft de koning niets om. Als ze met de maatlid klaar zijn, vraagt de koning of Huppel wil bij-ven slapen. Dat aanbod neemt Huppel graag aan en hij besluit maar meteen te gaan slapen.

Als hij in bed ligt, wordt er ingebroken. De koning had de brief aan één van zijn dienaren gegeven en die moest bij Huppel inbreken en dan de brief op een kastje naast Huppel neerleggen. Dat zal me een verrassing zijn.

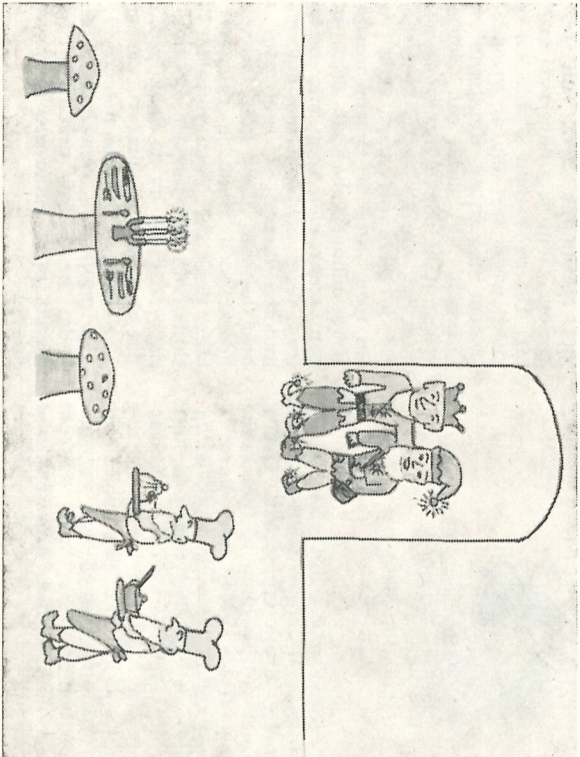
WEEER TERECHT!

Kabouter Huppel wordt wakker en hij kijkt eens op het klokje, dat op het kastje staat, hoe laat het is. En wat ziet hij daar? Het lijkt alsof hij droomt. Daar ligt de brief. Huppel

Dan vraagt de koning op zijn beurt aan Kabouter Huppel, wat hij eigenlijk in dit vreemde bos komt doen. Kabouter Huppel vertelt dan wat er is gebeurd met de brief en de koning begint in zich zelf te lachen, omdat hij begrijpt dat de brief bij hem in de schatkamer ligt, maar hij doet net of hij daar niets van weet en wenkt zijn dienaren, dat ze niets er van mogen zeggen. Hij vraagt of Huppel zijn vliegtuig niet binnen wil zetten. Kabouter Huppel zegt, dat hij dat wel wil en zet het vliegtuigje in een garage van de koning. Als hij daarmee bezig is, geeft de dwergenkonink opdracht aan zijn kok om een heerlijk maal klaar te maken voor Huppel en zich zelf. Als Huppel klaar is, mag hij in een prachtige stoel zitten. De koning gaat ook zitten en kijkt, daar komen de koksmaatsjes al aan. Ze maken op de tafel gezet en ja hoor, de tafel is klaar. Huppel zegt tegen de koning, dat het niet nodig was geweest, zo'n maaltijd voor hem klaar te laten maken.

rent naar de koning en vraagt hoe dat komt. Dan vertelt de koning alles wat hij ervan weet. Huppel vindt het een wonder, maar hij is verschrikkelijk blij, dat hij terecht is. Hij denkt „dat heb ik nu allemaal te danken aan het wijze spreekwoord of gezegde: de aanbouder wint. Want daar heb ik me aan gehouden“. Huppel bedankt de koning hartelijk en vraagt wat hij voor de koning kan doen. De koning vraagt of hij wat wil vertellen over het Oosterwindbos, maar Kabouter Huppel zegt: „vertellen? Ik weet iets veel beters. U kan als u wilt met mij mee, ik denk vast wel, dat onze koning het goed vindt en ik ben u toch zo dankbaar“. Ja, dat meent Huppel werkelijk, maar nu meen ik ook werkelijk, dat het tijd wordt om voor vandaag op te houden. Maar morgen is er weer een dag!

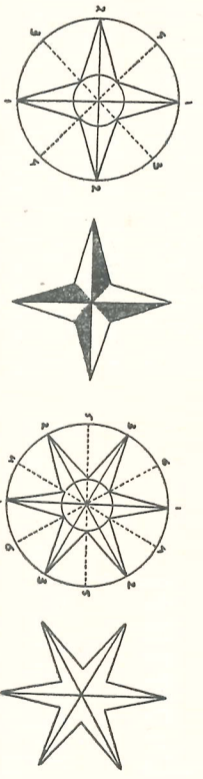

KERSTVERSIERSELEN die je zelf kunt maken

Weten jullie, dat het helemaal niet moeilijk is om zelf versieringen te maken voor de kerstboom? En nog wel van heel gewone dingen, zoals zilverpapier, doppen van melkflansen of de omhuisels van pakjes soep. We zullen hier een paar voorbeelden laten zien, zodat je ze zelf kan maken.

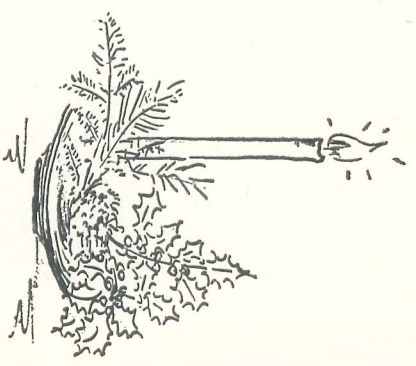
Voor een mooie ster heb je een flink stuk papier nodig. Zilverpapier, gekleurd papier, of iets dergelijks, dat doet er niet toe, maar het moet wel een beetje stevig zijn en ook makkelijk vouwbaar.

Teken nu twee cirkels op het papier van het zelfde middelpunt uit. De binnenste moet niet te groot zijn, anders krijg je geen mooie lange punten aan de ster. Verdeel nu deze cirkels in vier gelijkmatige stukken door twee middellijnen

te trekken en knip uit langs de buitenste cirkel. Nu leg je de cirkel dubbel langs de ene middellijn en maakt er een scherpe vouw in. Hetzelfde doe je nog een keer, maar dan langs de andere middellijn. Draai nu de andere kant boven en trek weer twee middellijnen, precies tussen die in, welke je al gevouwen hebt. Langs beide lijnen maak je weer een scherpe vouw. Draai nu het papier weer om en teken de punten van de ster op de aangegeven manier, knip deze punten uit en je vierpuntige ster is klaar. De vouwen die er nu inzitten, maak je nog even scherper door ze weer even dubbel te leggen.

Op dezelfde manier kan je ook een zes- of achtpuntige ster maken door de cirkel in zeszen of achten te vouwen.

Bloemenbakje

Je ziet in de etalages van bloemenwinkels ook zulke leuke bloemstukjes staan in mooie bakjes. Deze kan je ook gemakkelijk zelf maken. Voor het bakje kan je van alles gebruiken, b.v. een oud schotelletje, asbakje, lege blikjes. In een klein bolletje mos, waar je een draadje garen om heen doet om het bij elkaar te houden, steek je de takjes huist, bessen of dennengroen. Met een kaarsje er naast, maak je de leukste stukjes zelf en... het kost bijna niets.

De uitslag van onze wedstrijden

Zo jongens en meisjes, het is weer zo ver!

Alle inzendingen zijn bekeken. En de prijzen zijn toegekend. We begripen, dat alle deelnemers heel erg nieuwsgierig zijn, en daarom hier eerst de namen van de prijswinnaars:

- Groep 4 en 5 jaar:
 - 1e prijs Jeanine Hofman;
 - 2e prijs Nellie Kliphuis;
 - 3e prijs Vally v. d. Boogaard (Ut.).
- Groep 6 en 7 jaar:
 - 1e prijs Marja v. d. Boogaard (Ut.);
 - 2e prijs Françoise Hofman.

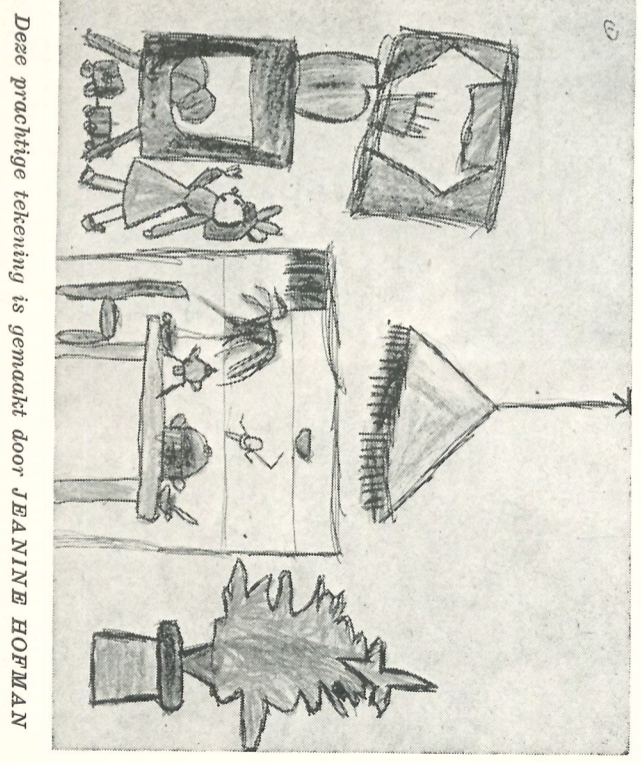
- Groep 8, 9 en 10 jaar:
 - 1e prijs Gerard Mallant;
 - 2e prijs Maja Steetsel;
 - 3e prijs Eddy v. d. Boogaard (Ut.).
- Groep 11 en 12 jaar:
 - 1e prijs Ans Steetsel;
 - 2e prijs Sieneke de Rover (Ut.);
 - 3e prijs Lientje Mallant.
- Groep 13, 14 en 15 jaar:
 - 1e prijs A. Th. v. Rijbergen;
 - 2e prijs Janny de Rover (Utrecht);
 - 3e prijs Joop ten Velden.

De prijzen liggen klaar. In Den Haag bij mevrouw Reinhk, in Utrecht bij mevrouw Van Gool. Misschien willen de vaders of moeders van de prijswinnaars ze daar wel even afhalen. Vraag het maar even. Ze doen dat vast wel voor julie!

Dat was het dan weer. En nu maar wachten op de volgende prijsvragen! En hier zijn de oplossingen.

Voor kinderen van 11 en 12 jaar:
Het gevraagde woord van 8 letters was: **veemarkt**
de vier woorden waaruit je de 4 ontbrekende letters kon vinden, waren: **vaart — maart — kaart — taart.**

Voor kinderen van 13 jaar en ouder:
De oplossing van de rebus luidde: **De tovenaar van Meulopark was de uitvinder van de gloeilamp.**
Wie was die tovenaar?
Antwoord: **Thomas Alva Edison.**
(Alleen Edison was ook goed).

Deze prachtige tekening is gemaakt door JEANINE HOFMAN

De volgende Jeugdkrant komt op 7 maart 1959.